

7-letnie cykle życia. Czy to prawda?

8 czerwca 2024

Według Bernarda Werbera ludzkie życie rozwija się w siedmioletnich cyklach. Każdy cykl kończy się kryzysem, co pozwala przejść do następnego wyższego poziomu. Sprawdź opis poziomów i własne doświadczenia, czy prawdziwa jest ta teoria.

Od 0 do 7 lat

Silny związek z matką. Poziom poznawania świata. Tworzenie uczuć. Zapach matki, mleko matki, głos matki, ciepło matki, pocałunki matczyne są pierwszymi uczuciami. Okres, na ogół, kończy się wyjściem z kokonu ochronnego matczynej miłości i odkrycie bardziej lub mniej zimnej reszty świata.

Od 7 do 14 lat

Silna więź z ojcem. Pionowe poznanie świata. Tworzenie osobowości. Ojciec zostaje nowym wyjątkowym partnerem, sojusznikiem w odkrywaniu świata poza rodzinnym kokonem. Ojciec poszerza ochronny rodzinny kokon. Ojciec jest punktem orientacyjnym. Matka była ukochaną, ojciec powinien być uwielbiany.

Od 14 do 21 lat

Bunt przeciwko społeczeństwu. Poznanie materii. Stworzenie intelektu. To jest kryzys dojrzewania. Istnieje pragnienie zmiany świata i zniszczenia istniejących struktur. Młodzi ludzie atakują rodzinny kokon, a następnie społeczeństwo jako całość. Nastolatka kusi wszystko co „powstaje” – głośna muzyka, romantyczne stosunki, pragnienie niezależności, ucieczka, związek z grupami młodzieży z marginesu, wartości

anarchistyczne, systematyczna negacja starych wartości. Okres kończy się wyjściem z rodzinnego kokonu.

Od 21 do 28 lat

Wejście do społeczeństwa. Stabilizacja po buncie. Odnosząc niepowodzenie w niszczeniu świata powstaje integracja z nim z pragnieniem bycia lepszym niż poprzednie pokolenie. Poszukiwanie ciekawszej pracy niż praca rodziców. Znalezienie ciekawszego miejsca do życia niż rodzice. Próba stworzenia szczęśliwszej pary, niż rodzice. Wybór partnera i stworzenie ogniska domowego. Stworzenie własnego kokonu. Okres zazwyczaj kończy się małżeństwem.

Od tego momentu człowiek wypełnił swoją misję i skończył z pierwszym kokonem ochronnym.

Koniec pierwszego kwadratu 4 × 7 LAT

Po pierwszym kwadracie, kończącym stworzenie własnego kokonu, człowiek wstępuje w drugą serię siedmioletnich cykli.

28-35 lat

Stworzenie ogniska. Po ślubie, mieszkaniu, samochodzie pojawiają się dzieci. Wartości kumulują się wewnątrz kokonu. Ale jeśli pierwsze cztery cykle nie przeszły pomyślnie, ognisko się psuje. Jeżeli stosunki z matką nie zostały przerobione poprawnie, będzie ona sprawiać przykrości swojej synowej. Jeżeli z ojcem również, on zacznie wtrącać się w sprawy młodej pary. Jeśli bunt przeciwko społeczeństwu nie został poprawnie przeżyty, jest ryzyko konfliktów w pracy. 35 lat – wiek, w którym często eksploduje słabo dojrzały kokon. Wtedy następuje rozwód, zwolnienie, depresja, choroby psychosomatyczne. W tej sytuacji pierwszy kokon powinien być

odrzucony i ...

35-42 lata

Wszystko zaczyna się od zera. Po kryzysie człowiek, wzbogacony przez poprzednie doświadczenia i błędy, przebudowuje drugi kokon. Konieczne jest zrewidowanie relacji z matką, rodziną, ojcem, dojrzałością. Jest to okres, kiedy u rozwiedzionych mężczyzn pojawiają się kochanki a u rozwiedzionych kobiet – kochankowie. Próbuja oni dostrzec to czego oczekują, nie tylko od małżeństwa, ale od płci przeciwnej.

Należy również poddać ocenie stosunki ze społeczeństwem. Odtąd praca jest wybierana nie z punktu widzenia jej bezpieczeństwa, ale z pozycji czy jest interesująca, lub z powodu wolnego czasu jaki oferuje. Po zniszczeniu pierwszego kokonu człowiek zawsze odczuwa chęć stworzenia drugiego, tak szybko jak to możliwe. Nowe małżeństwo, nowa praca, nowe podejście. Jeśli usuwanie elementów pasożytniczych przeszło szczęśliwie, człowiek powinien przywrócić, nie podobny ale poprawiony kokon. Jeżeli nie zrozumiał poprzednich błędów odbuduje taką samą powłokę i dojdzie do takiej samej porażki. To się nazywa „bieganie w kółko”. Odtąd wszystkie cykle będą tylko powtórzeniem tych samych błędów.

42-49 lat

Podbój społeczeństwa. Jak tylko drugi, ulepszony kokon zostanie przywrócony, człowiek może uczyć się pełni życia w małżeństwie, rodzinie, pracy, własnym rozwoju. To zwycięstwo prowadzi do dwóch nowych rodzajów zachowań.

Jeżeli człowieki ma oznaki do materialnego dobrobytu, to będzie miał: więcej pieniędzy, więcej komfortu, więcej dzieci, więcej kochanek lub kochanków, więcej władzy, on będzie nieustannie powiększał i wzbogacał swój nowy poprawiony kokon.

Jeżeli człowiek udaje się na zdobycie nowych terytoriów, a mianowicie duchowych, to zaczyna się prawdziwe tworzenie jego osobowości. Logicznym jest, że ten okres musi skończyć się kryzysem samoświadomości, egzystencjalnymi pytaniami. Dlaczego tu jestem, dlaczego żyję, co mam zrobić aby życie nabrało znaczenia innego niż bogactwa materialne?

49-56 lat

Rewolucja duchowa. Jeżeli człowiekowi udało się stworzyć lub odtworzyć swój kokon i realizować się w rodzinie i pracy, naturalnie doświadcza on pragnienia zdobycia mądrości. Od teraz zaczyna się ostatnia przygoda, duchowa rewolucja.

Poszukiwanie duchowości, jeśli jest prowadzone uczciwie, bez popadania w łatwość grupowania lub gotowych idei, nigdy nie zostanie zakończone. Zajmie to pozostały czas życia.

Koniec drugiego kwadratu 4 × 7 LAT

Dalej rozwój trwa po spirali. Każdych siedem lat człowiek podnosi się na jeden obrót i znów przechodzi przez te same pytania: stosunki z matką i ojcem, stosunek do buntu przeciwko społeczeństwu i do rodziny.

Czasami niektórzy ludzie celowo rozbijają się w relacjach rodzinnych lub w pracy, aby być zmuszonym do rozpoczęcia wszystkich cykli od nowa. W ten sposób próbują uniknąć lub cofnąć moment, w którym będą musieli przejść do fazy duchowej, ponieważ boją się stawić czoła sobie samemu, twarzą w twarz.

Z książki Bernarda Werbera „Imperium aniołów”

Tłumaczenie: Treborok

Źródło oryginalne: Kremola.info

Źródło polskie: Treborok.wordpress.com